

INFORMATIEBLAD VAN DE
PAROCHIE
ST. WERENFRIDUS
TE WERVERSHOOF

NU EN STRAKS

HERFST

Hoogfeest van Sint Willibrord

*"Gedenkt uw leiders,
die u het eerst het woord van God
verkondigd hebben.
Haalt u weer hun leven
en de afloop van hun leven voor de geest.
Neemt een voorbeeld aan hun geloof."
(Heb. 13: 7,8)*

*Miniatuur met afbeelding van Willibrord,
aan beide zijden bijgestaan door een diaken.
Trier/Echternach, XIe eeuw*

REDACTIE

e-mail: redactie.nuenstraks@zonnet.nl

R. Kuin-Ooijevaar, S.Koopmanstr. 107 Tel.: 582893

E. Botman, S. Koopmanstraat 122 Tel.: 581068

E. van Dort, Rietvink 8 Tel.: 582840

U. Steltenpool-Koortens Tel.: 581623

Illustraties: P. Brandsen

Drukwerk: F. Dudink

Voorblad: T. de Hoogt

Pastorie: Dorpsstraat 71 Tel. 581268

Pastor: J. Suidgeest

Pastor Maria Voss

Olympiaweg 42

tel: 582093

BELANGRIJK

Voor afspraken met, vragen en mededelingen aan pastor Suidgeest per telefoon is de beste tijd om te bellen:

MAANDAG t/m VRIJDAG 's morgens tussen 9.30 uur en 10.00 uur en 's avonds tussen 18.00 uur en 18.30 uur.

De redactie heeft de vrijheid om ingekomen kopij eventueel aan te passen.

VAN DE REDACTIE

Ondanks de prachtige nazomer zijn we toch weer aan de slag gegaan met het herfstnummer van Nu en Straks. En het is weer gelukt, het blad ligt weer voor u.

Allerheiligen en Allerzielen zijn niet alleen dagen van herdenking van onze overledenen maar ook dagen waarin we extra zorg besteden aan de laatste rustplaats van onze dierbaren. De Kerkhofcommissie vraagt daarom uw bijzondere aandacht voor de verzorging van de graven. Belangrijk om te lezen én te handelen als dat nodig is. Een verzorgd kerkhof is een eerbetoon aan de overledenen.

Als u met uw gezin eens echt iets anders wilt doen dan gewoonlijk op een zondag, dan biedt Huwelijk en Gezin van het bisdom Haarlem u een themadag aan. Van harte aanbevolen.

Natuurlijk vindt u in dit blad weer een interview met 'De Werkers van Werenfried'. Ditmaal kozen wij voor de fanfare. Ze wisten weer heel veel te vertellen.

Veel leesplezier.

INHOUD

Liturgische agenda.....	3
Allerzielen woensdag 2 november	4
Kerstzangdienst	4
Thema van de Maand	4
Herfst	4
Nieuws en activiteiten	5
Nieuws van het parochiebestuur.....	5
Bericht van de kerkhofcommissie	7
Dag voor gezinnen	7
Kerstviering van de Zonnebloem	8
Het orgel	8
Jeugd en jongerenhoek	8
Eerste Communie	8
Werkgroep Vormen	9
Jee-Pee 2004	9
Kerk en samenleving	9
Wereldwinkel	9
Armoedig of armoede	10
De Schreeuw uit Latijns Amerika	10
Solidaridad	10
Alle wegen leiden naar Rome (Uit PBS).....	11
In gesprek met de fanfare	12
Familieberichten	16
In memoriam.....	16
Nabestaan is moeilijker dan doodgaan.	18
Gedoopt/getrouwd/jubileum.....	18
Ik loop met je mee. (Gedicht)	19
Allerzielen (Uit parochiebladenservice)	19
Voor de kinderen	20

Stichting Hulpverlening
vanuit de Westfriese Kerken
kantoor: Joh. Poststraat 26
1628 CC HOORN
0229 271684

GAAT U VERHUIZEN?

Help onze administratie. Geef uw verhuizing tijdig door met een verhuiskaart of met deze bon

Achternaam.....

Voorletters of fam.....

Voor ongehuwden: man / vrouw.....

Huidig adres.....

Postcode/plaats.....

Nieuw adres.....

Postcode/Plaats.....

Verhuisdatum.....

LAAT 'T WETEN!

Bezorgadres: brievenbus pastorie

In het weekend zijn de vieringen in de kerk:
zaterdag om 19.00 uur,
zondag om 10.00 uur.

Op zondag is er om 11.30 uur Doop-
gelegenheid, na afspraak.

In de week zijn de vieringen in 'De Inzet' op:
woensdagavond om 19.00 uur,
de eerste vrijdag van de maand, 's morgens om
09.30 uur.
Daarna is er gelegenheid voor een kop koffie.

Op de eerste zondag van de maand is er na
afloop van de viering van 10.00 uur
in 'De Inzet' gelegenheid om een
kop koffie te gebruiken. Van harte
welkom!

29 - 30 oktober: ALLERHEILIGEN

vrijdag 18.30 uur: Verzorgingshuis
zaterdag 19.00 uur: Eucharistieviering,
met Gemengd koor.
Pastor J.Suidgeest.
zondag 10.00 uur: Woord-Communieviering,
met Heren v/h koor.
Pastor C.Koning.

Woensdag 2 november:

19.30 uur: Gedachtenisviering van onze
dierbare overledenen, met
Herenkoor. Pastor J.Suidgeest.

5 - 6 november: WILLIBRORDZONDAG

vrijdag 18.30 uur: Verzorgingshuis, met
Herenkoor uit Onderdijk.
zaterdag 19.00 uur: Woord-Communieviering,
met Heren v/h koor.
Groep Andijk.
zondag 10.00 uur: Eucharistieviering,
met Dameskoor.
Pastor H.Bollen.

12 - 13 november:

vrijdag 18.30 uur: Verzorgingshuis
zaterdag 19.00 uur: Woord-Communieviering,
met A.O.W.-Jongerenkoor.
Groep Zwaagdijk.
zondag 10.00 uur: Eucharistieviering, met
Gemengd koor. Pastor
J.Suidgeest.

19 - 20 november: CHRISTUS KONING

vrijdag 18.30 uur: Verzorgingshuis
zaterdag 19.00 uur: Eucharistieviering, met
Kinder/Jeugdkoor. Pastor
J.Suidgeest.
zondag 10.00 uur: Woord-Communieviering,
met Herenkoor. Groep
Wervershoof.

26 - 27 november: 1e ADVENT

vrijdag 18.30 uur: Verzorgingshuis
zaterdag 19.00 uur: Eucharistieviering, met
Dameskoor. Pastor
J.Suidgeest.
zondag 10.00 uur: Woord-Communieviering,
met Heren v/h koor. Groep
Wervershoof.

3 - 4 december: 2e ADVENT

vrijdag 18.30 uur: Verzorgingshuis
zaterdag 19.00 uur: Woord-Communieviering,
met Dames v/h koor.
Pastor M. Voss.
zondag 10.00 uur: Eucharistieviering,
met Herenkoor.
Pastor H.Bollen.

10 - 11 december: 3e ADVENT

vrijdag 18.30 uur: Verzorgingshuis
zaterdag 19.00 uur: Woord-Communieviering,
met Heren v/h koor.
Groep Medemblik.
zondag 10.00 uur: Eucharistieviering, met
Dameskoor. Pastor
J.Suidgeest.

17 - 18 december: 4e ADVENT

- vrijdag 18.30 uur: Verzorgingshuis, met Dameskoor.
- zaterdag 19.00 uur: Eucharistieviering, met Regio-koor. Pastor J.Suidgeest.
- zondag 10.00 uur: Woord-Communieviering, met Heren v/h koor. Groep Wervershoof.

Beide vieringen zijn 'boetevieringen', bedoeld als een bijzondere en persoonlijke voorbereiding op het Kerstfeest. Met velen samen is het naast een persoonlijk ook een gezamenlijk getuigenis van wie we zijn: mensen met onze tekortkomingen en met onze goede wil. We vragen vergeving, we zijn er klaar voor om het Kerstfeest te vieren. Van harte welkom in een van beide vieringen.

ALLERZIELEN - WOENSDAG 2 NOVEMBER

Dit jaar valt 2 november op woensdag in de week, hierboven in de agenda genoemd.

In de week voorafgaand zal deze 'Nu en Straks' verschijnen. Er is op deze woensdag, 's avonds om 19.30 uur, in onze kerk een gedachtenisviering. We gedenken onze dierbare overledenen. We noemen de namen van degenen die in het afgelopen jaar zijn gestorven (vanaf 2 november van het vorig jaar). Het gaat ook om andere namen die we niet vergeten. Dat is uit de tijd daarvoor, soms ook nog kort geleden, in herinnering en blijvende verbondenheid. Of namen uit een verder verleden die voor ons bijzonder blijven. In deze gedachtenisviering bidden we om licht, om blijvend leven voor hen die zijn gestorven. We bidden om levenskracht voor ons zelf en voor elkaar in de voortgang van ons eigen leven. Van harte bent U welkom met een persoonlijke betrokkenheid en met steun voor anderen.

De gedachteniskruisjes zullen tijdens deze viering voor in de kerk naast het altaar een plaats krijgen. Zo ook de Paaskaars en het boek met de namen. Er is een bloemengroet en het lezen van een toepasselijke tekst. Bij elk van de kruisjes zal een kaars worden aangestoken. Aan elke familie zal op dat moment een

grafkaars worden uitgereikt om op een eigen geschikt moment, bijvoorbeeld op een van de volgende dagen, bij het graf aan te steken.

KERKSTZANGDIENST

De jaarlijkse **KERSTZANGDIENST**, georganiseerd door de plaatselijke Raad van Kerken, vindt dit jaar plaats op zondag 18 december, 's middags om 16.30 uur in onze kerk.

Het Gemengd koor van onze parochie zal de gezangen verzorgen en het samenzingen ondersteunen. De overweging zal worden gehouden door Ds. J. Verschoof, predikant van de Gereformeerde kerk te Andijk. Van harte welkom als mensen van verschillende kerken, als mensen van goede wil in een gezamenlijk geloof en getuigenis rond het Kind in de kribbe.

In de eerstvolgende uitgave van 'Nu en Straks' staat het overzicht van **KERSTMIS en de JAARWISSELING** en van de eerste weken in het nieuwe jaar 2006. Dit nummer zal uitkomen in de week voor Kerstmis.

THEMA VAN DE MAAND

De 4 seizoenen van het jaar worden wel eens met elkaar vergeleken. De conclusie is bijna altijd dat je ze niet met elkaar kunt vergelijken. Een beter woord is: verbinden. Ze zijn onlosmakelijk met elkaar verbonden als schakels van een geheel. Er is een bijna geruisloze voortgang of overgang van het ene seizoen naar het andere: lente, zomer, herfst en winter. Als mens zijn wij daarin opgenomen. Het gaat om licht en donker, warmte en kou, binnen en buiten, natuurschoon en dorheid.

De natuur in de herfst heeft een eigen schoonheid in de herfstkleuren die zich laten zien.

Er is een onverbiddeijkheid in vallende bladeren, kale struiken en bomen alsof de natuur een beetje doodgaat. Er is een dalende temperatuur en het is vroeg donker. Maar er wordt ook gezaaid en geplant, niet in dode grond maar in vruchtbare aarde. In stilte breekt het wachten aan, een flinke tijd van wachten, op weg naar groei, op weg naar de lente. Dat is onze wonderlijke natuur, wijzelf daarmee verbonden in de kringloop van ons leven.

De tijd van de herfst valt samen met de aanvang van een nieuw seizoen. De eerste en ook verdere activiteiten binnen onze gemeenschap komen daarin op gang. We zijn al flink bezig, op verschillend terrein. Het is prachtig en bemoedigend om te zien dat vrijwilligers en medewerkers met velen samen, na de vakantieperiode, volop in de weer zijn.

Bij de herfst denken we aan de levensavond van de mens, na de bloei van lente en zomer. De kringloop van ons leven komt daarin tevoorschijn. We vieren bij de overgang naar november - hartje herfsttijd - twee bijzondere dagen: Allerheiligen en Allerzielen. De kringloop van het liturgisch kerkelijk jaar vindt ongeveer een maand daarna een afronding, eind november.

We maken de overgang naar de Advent.

In de tijd van de herfst, verdeeld over oktober, november en december, komen we bovendien drie bijzondere namen tegen in de kalender van de kerk. Het zijn Franciscus, Sint Maarten en Sint Nicolaas. Alle 3 hebben overeenkomsten: in delen en geven. Alle drie zijn bekend en bemind. In de stille akker van de herfsttijd, in vruchtbare bodem, mogen zij alle drie gezaaid zijn en met hun voorbeeld zichtbaar worden in ons eigen leven. Het leuke is dat de kinderen hen in ons midden levend houden! Laten zij dat maar blijven doen.

In deze tijd van de herfst zijn we meer binnen dan buiten, ook binnen bij ons zelf. Van harte dit nummer van 'Nu en Straks' aanbevolen met nieuws over en vanuit deze herfstperiode.

Moge het in ons zelf en binnen onze gemeenschap uitgroeien naar iets wat de moeite waard is, wat waardevol is en betekenis heeft. Om het in de stijl of taal van de jaargetijden te zeggen: een groei naar lente en zomer!

Pastor J. Suidgeest

NIEUWS EN ACTIVITEITEN

NIEUWS VAN HET PAROCHIEBESTUUR

Uit de vergadering
van september 2005

Liturgie en Catechese

Er is met waardering een terugblik naar de kermisviering van 21 augustus jl. op het kerkplein. Aandacht voor de Millennium-doelen, wereldwijd, gecombineerd met een actie tegen malaria (migge pikke). Dank aan de werkgroep Brasili-ja, met eromheen een aantal medewerkers.

Zaterdag 10 september was het Nationale Orgeldag. In onze kerk was het orgel te beluisteren met een gevarieerd programma voor de orgelliefhebbers.

Er is aanvulling nodig van misdienaars, anders wordt het aantal te klein.

De Kindernevendienst is geruisloos bijna verdwenen. In een ingezonden brief in de laatste 'Nu en Straks' wordt dit jammer gevonden door een moeder van een Eerste Communicant. Daardoorheen de oproep om een nieuwe poging te wagen, bijvoorbeeld gericht naar de groep Eerste Communicanten en de ouders. Overleg zal binnenkort plaatsvinden. Hopelijk dat er ook anderen zijn die mee willen denken en mee willen doen.

Vanuit het bisdom is een nieuwe opzet naar voren gekomen rondom het Vormsel. Oud-Vikaris Geukers is vanaf dit jaar vanwege zijn leeftijd geen Vormheer meer. Dat geeft een hele verandering. De bisschop en hulpbisschop zijn nu de (enige) Vormheren. Er wordt gedacht aan combinaties van vieringen, meer parochies tegelijk. Gekozen wordt de tijd rond Pinksteren. Dit seizoen is een overgangsjaar. Vanuit de parochies van de regio zijn Vormseldatum doorgegeven aan het bisdom. De bedoeling is wel om met de voorbereiding te beginnen na de Kerstvakantie, begin januari, zoals in voorgaande jaren.

Gemeenschapsopbouw

De groep die op geregelde tijden in 'de Inzet' voor het koffiedrinken zorgt kan best wat versterking gebruiken. In overleg met elkaar zijn wat afspraken gemaakt om dit werk te verlichten.

Soms wordt de wens geuit om als doopouders en familie in 'de Inzet' samen te komen na de Doopviering op zondagmorgen (dooptijd: 11.30 uur). Met uitzondering van de eerste zondag van de maand kan dit op de andere zondagen, na aanvraag tevoren. Voor gebruik van 'de Inzet' (met koffie, thee of fris) wordt een redelijke vergoeding gevraagd.

Die uitzondering betreffende de eerste zondag heeft met het volgende te maken. Een goede gewoonte is dat op de eerste zondag van de maand er de mogelijkheid is om na de viering van 10.00 uur elkaar in 'de Inzet' te ontmoeten en een kop koffie/thee te gebruiken.

Verschillende mensen maken daar graag gebruik van. Om de 'koffiegroep' te ontlasten, liever niet op deze zondag tweemaal vlak achter elkaar hun zorg en werk daaromtrent.

Kerk en Samenleving

Ook hier kwam de geslaagde kermisviering in de botsautotent nog even ter sprake. Fraaie opbrengst: 2600 euro. Twee nieuwe leden zijn toetreders tot de werkgroep Brasili-ja, altijd welkom als versterking. Brasili-ja heeft een legaat gekregen. Dat geeft weer interessante, nieuwe ideeën om aan te denken en uit te voeren.

Zaterdag 17 september, begin van de Vredesweek, zal het Jambo-koor uit Zuidermeer aanwezig zijn met een 'Afrikaanse' viering, een warm getuigenis naar ons toe. De Wereldwinkel zal aanwezig zijn.

De plaatselijke Raad van Kerken organiseert in de Vredesweek een informatieavond met als thema: de Islam, angst? of uitdaging! Een actueel thema met genoeg vragen, gedachten en hopelijk verheldering. De avond is in de dagkapelruimte van de parochiekerk in Andijk.

Tuin en begraafplaats

De voortuin van de pastorie heeft langs de muur een fraaie opknappbeurt gekregen, passend bij het geheel na de restauratie van het gebouw. Dank aan de tuinmannen voor al hun arbeid. Er is een draadloze bladblazer aangeschaft. De tuinmannen zijn er blij mee.

Het kerkhof is opgeknapt door het verwijderen van allerlei vazen, bakjes, enz. die bij de graven zijn achtergelaten of achtergebleven. In de vorige 'Nu en Straks' is er naar verwezen. Een tekst in die richting is opgehangen in het mededelingenkastje, op de hoek van het eerste kerkhof.

Een andere zorg en belangrijk punt is het in de hand houden van planten, boompjes, enz. binnen aangegeven maten.

Er wordt informatie ingewonnen over het gebruik van een speaker op het kerkhof, bij een begrafenis.

Onderhoud en financiën

Fa. Beerepoot is klaar met het vernieuwen van de elektrische bedrading in de kerk, een zorg minder.

De financiële overzichten van de maanden juni, juli en augustus worden doorgenomen. Dank aan de penningmeester voor al het cijferwerk en informatie daarover.

We besluiten tot een verantwoorde aanpassing van de tarieven voor Avondwake en Uitvaartliturgie.

Er waren nog enkele ingekomen stukken of brieven, zoals een gebruiksvergunning van de kerk, afgegeven door de Gemeente.

Verder een circulaire vanwege het overlijden van Pater Antoon Bakker. Er is herinnering aan de jaren van zijn missiearbeid in Indonesië.

Brief van het Bisdom betreffende het Vormsel. Brief van het dekenaat met inventarisatie van de parochies: staat van onderhoud, financiën, vitaliteit, vrijwilligerskader, enz.

Dat was het voor deze keer.

BERICHT VAN DE KERKHOFCOMMISSIE

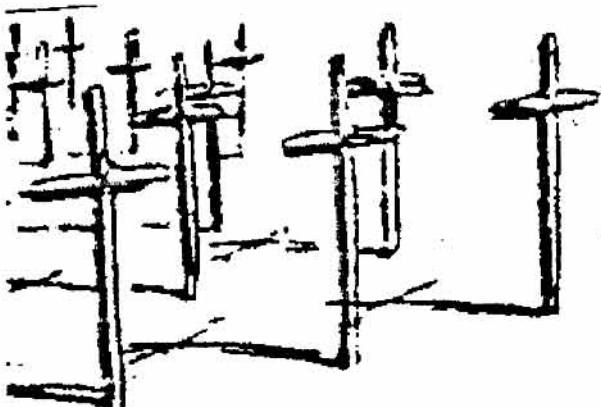
Betreft: te hoge beplanting bij de graven.

In een vorige uitgave van 'Nu en Straks' (februari 2005) is geschreven over goed onderhoud en verzorging van het kerkhof. Op enkele punten is aandacht gevestigd om daar notitie van te nemen en medewerking aan te verlenen. Er is één punt dat nog eens genoemd moet worden. Het betreft de beplanting bij de graven.

In het reglement van de R.K. Begraafplaats staat het onderhoud van de graftekens en grafbeplanting omschreven. Onder behoorlijk onderhoud wordt mede verstaan het bijhouden en vernieuwen van beplanting, niet tussen de graven in en niet hoger dan 60 cm. De beplanting mag **niet** boven en naast de grafsteen uitkomen. Vooral beplanting op stam en coniferen groeit veel te groot uit en is vaak de naastgelegen graven tot last. Dit kan schade aan meer dan eigen grafsteen veroorzaken, met aansprakelijkheid als er onkosten mee zijn gemoed.

Omdat het onderhoud van bepaalde graven nu te wensen overlaat en de beplanting te groot wordt, vragen wij u beleefd rekening te houden te houden met bovengenoemde punten bij de verzorging van het graf van uw dierbare.

Tip: November is een geschikte tijd voor het eventueel verplanten van struiken, boompjes, enz. naar eigen tuin.

Wij vertrouwen op uw medewerking, zodat het kerkhof mooi en overzichtelijk blijft.

De grafbeplanting is een persoonlijke aankleding, maar maakt ook deel uit van het geheel van een goed verzorgd kerkhof.

Kerkhofcommissie

DAG VOOR GEZINNEN

Op zondag 13 november aanstaande zal voor de eerste maal een dag voor gezinnen gehouden worden.

Deze dag is een samenwerkingsverband tussen "Huwelijk en Gezin" bisdom Haarlem en "Stichting Katholieke Gezinsweekenden". Het belooft een grote dag te worden waarin ontmoeting en gezelligheid een belangrijke plaats innemen.

Thema

Het thema van deze "Dag voor gezinnen" is: "Geef kleur aan je geloof". Op welke manier kun je kleur geven aan je geloof op de plaats waar je staat: in je gezin, op school, als vader en moeder, in de maatschappij, op de club en vooral ook: je eigen leven.

Programma

Vanaf 10.00 uur is iedereen van harte welkom. De koffie en limonade staan klaar. Om 11.00 start de dag met een Eucharistieviering. Na de "soep & broodjes" zijn er vervolgens aparte programma's voor de kinderen in de verschillende leeftijdsgroepen. De ouders gaan aan de slag rondom het thema: "Geef kleur aan je geloof". Lisette en Stefan van Aken houden korte inleidingen en we gaan op verschillende manieren zelf aan de slag met het onderwerp. Rond 17.00 uur is het programma afgelopen.

In het kort

Waar: Kloostercomplex van de "Juliaantjes" in Heiloo (Hoogeweg 65)

Kosten: € 15,= per gezin all in.

Organisatie:

Afdeling Huwelijk en Gezin van het bisdom Haarlem en de Stichting Katholieke Gezinsweekenden.

Informatie en opgeven:

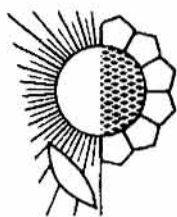
e-mail info@hoeksteen.org

of online www.hoeksteen.org

of telefonisch 023-5112683 (bisdom)

of 0224-212765 (Stichting Katholieke Gezinsweekenden, Peter Groot).

KERSTVIERING VAN DE ZONNEBLOEM

Op dinsdag 20 december is weer de jaarlijkse kerstviering voor de afdelingen Wervershoof, Andijk en Onderdijk. Wij nodigen die mensen uit die tot de doelgroep van De Zonnebloem behoren. Deze viering wordt georganiseerd door 'De Zonnebloem' in samenwerking met de pastores. Dit jaar in 'De Inzet' in de pastorie in Wervershoof. Voorganger deze morgen is pastor J. Suidgeest.

Aanvang 10.00 uur. Na de viering gezellig nazitten met koffie en kerstbrood. Als u komt, graag vooraf opgeven bij één van onderstaande adressen, zodat wij een stoel voor u klaar kunnen zetten. U bent van harte welkom.

Nel Vlaar Dorpsstraat 27 tel: 582473,
Lida Bakker Onderdijk 25 tel: 582207.
Voor Andijk:
Tonny Smit Kleingouw 219 tel: 593379.

HET ORGEL

De Werkgroep Orgelconcerten Werenfriduskerk Wervershoof kijkt met een gevoel van tevredenheid terug op het eerste jaar waarin drie orgelconcerten werden georganiseerd.

De werkgroep werd naar aanleiding van een concert in 2004

gevormd door Aad Goossens, Wil Sijm en Jan van der Leek.

Ons orgel is, zeker na de restauratie in 2000, de moeite van het exposeren buiten het verband van kerkdiensten waard. Ook tijdens het laatste concert werd dat duidelijk. Pieter Rynja, die een programma speelde van oude en nieuwe muziek, liet dat op overtuigende wijze horen. Met name zijn eigen compositie "Music for colours VIII (for organ) 2005" lokte veel uiteenlopende reacties uit.

Ter afwisseling zong het Wognum's Mannenkoor.

Het koor had ook reeds in de voorafgaande viering gezongen. Ook dat werd door menig-een gewaardeerd en is voor herhaling vatbaar.

De leden van het koor hebben inmiddels ook laten blijken het fijn te hebben gevonden om in zo'n mooie kerk te zingen.

De werkgroep ziet al met al voldoende reden om volgend jaar weer een en ander te organiseren.

Ons orgel leent zich goed voor uiteenlopende muziekstijlen. Dat zal ook tot uitdrukking komen op de CD waaraan op dit moment wordt gewerkt. Van Frans klassiek (16e t/m 18e eeuw) t/m Duits Romantisch (19e eeuw) en hedendaags repertoire zal hierop aan de orde komen.

Het voornemen is om deze CD in 2006 aan het publiek te presenteren.

Voorlopig valt het orgel weer alleen tijdens de wekelijkse vieringen te beluisteren.

Het eerstvolgende concert zal plaatsvinden eind mei of begin juni 2006.

Jan van der Leek

JEUGD EN JONGEREN-HOEK

EERSTE COMMUNIE

Hallo allemaal,

Inmiddels zijn wij al druk bezig met de voorbereidingen voor de Eerste Communie. Dit zal plaatsvinden op zondag 23 april 2006.

Als uw kind niet op één van de drie basisscholen in Wervershoof zit, of op het Palet in Grootebroek en toch in aanmerking komt om zijn/haar Eerste Communie te doen, wilt u dan contact opnemen met

Karin Bakker, tel.nr. 0228 – 582355
of Karin Karsten tel.nr. 0228 – 581082.

Met vriendelijke groeten,

Werkgroep 1e communie

WERKGROEP VORMEN

Rondom het vormsel zijn veranderingen gaande. Reden daarvoor is dat Vicaris Geukers onze oude vertrouwde vormheer vanwege zijn leeftijd deze functie niet meer kan vervullen.

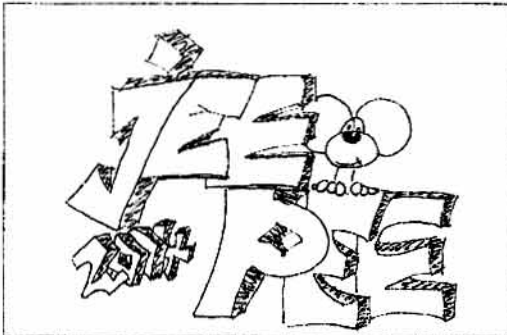
Doordat er in ons bisdom nog maar twee vormheren over zijn is het de bedoeling dat groepen uit verschillende parochies worden samengevoegd.

Omdat Wervershoof een vrij grote groep heeft mogen wij nog wel zelfstandig een vormselviering houden.

De vormdatum is 20 mei 2006.

De ouders, van de kinderen die met de voorbereidingen mee willen doen en geen onderwijs volgen op de basisscholen in Wervershoof, kunnen contact opnemen met Carolien Ruiter, tel: 0228 582350

Werkgroep Vormen

JEEPEE 2004.

Het JeePee-seizoen is weer begonnen. Dinsdag 6 september was de aftrap van het nieuwe seizoen met een bijeenkomst van de leiding van alle JeePee groepen. De meeste gezichten waren al bekend maar er waren ook nieuwe gezichten van de begeleiding van de nieuwe JeePee groep die dit jaar gaat starten, JeePee-2005. Heel leuk is dat er jongeren bij zitten die nog niet zo lang geleden zelf bij JeePee-Plus zaten. We wensen jullie veel succes toe!

Bijzonder is ook dat onze voorzitter vorig seizoen verhuisd is naar Haarlem maar toch aanblijft als voorzitter en daar zijn we heel blij mee.

De twee groepen van JeePee-2004 gaan het 2e jaar in, dat betekent dat we nu één groep gaan vormen. We zijn heel benieuwd hoe dat zal gaan.

We hebben alle jongeren weer een uitnodiging gestuurd met de data van dit seizoen en we zijn al aardig aan het brainstormen geweest over de inhoud van de avonden. We denken aan een avond met de GGD over o.a. verslaving. Ook willen we een ex-gedetineerde uitnodigen, een avond over spiritualiteit maar ook avonden met een spel of quiz of misschien een goeie film. Dus van alles wat.

Aanstaande vrijdag, 14 oktober, is onze eerste avond. Die staat in het teken van kennismaken en bijpraten d.m.v. krantenmep en een spellencircuit.

De begeleiding bestaat dit jaar uit negen personen. Aan het einde van het vorige seizoen hebben we van vier begeleiders afscheid moeten nemen wat we heel jammer vinden maar met z'n negenen gaat het ook zeker lukken.

We wensen alle JeePee-ers een gezellig en goed seizoen toe.

De begeleiding van JeePee-2004: Peter Groot, Miranda Commandeur, Karin van de Gulik, Jacqueline van der Kolk, Dorothe Reus, Myrjam Koomen, Gertrud van Bijnen, Marja Hamans en Karin Copier.

KERK EN SAMENLEVING

WERELDWINKEL

26 – 27 november, achterin de Werenfriedkerk
11 december op de kerstmarkt van 12.00 – 17.00 uur.

21 – 22 januari, achterin de Werenfriedkerk

Thee: Trade thee mét het Max Havelaar keurmerk. Dit garandeert dat de thee rechtstreeks in ingekocht bij theeproducenten in de Derde Wereld tegen een faire prijs en gunstige handelsvoorwaarden. De controle is in handen van: Stichting Max Havelaar, Postbus 1252, 3500 BG Utrecht.

Tot ziens in de wereldwinkel en/of op de kerstmarkt.

ARMOEDIG OF ARMOEDE

Hoe vaak denken wij niet
Ach, wat is dat armoedig.
Maar... is het armoedig?
Het kan ook echte armoede zijn!

In deze tijd van welvaart kan je dat bijna niet
voorstellen
Maar toch.....

Er zijn gezinnen en alleenstaanden in onze
omgeving die in grote financiële nood verke-
ren.

Bijvoorbeeld alleenstaanden met opgroeiende
kinderen.

Gezinnen met veel ziek en zeer en zo zijn er
nog veel situaties te noemen.

En voor deze gezinnen en alleenstaanden
willen wij zoveel mogelijk een hulp zijn door
hen financieel te steunen.

Wilt u of uw bedrijf ook helpen?

Dat kan!

**Uw bijdrage kunt u overmaken op ons
rekeningnummer 36.89.50.654**

Ten name van: P. C. I. Wervershoof
Penningmeester: de heer P. Neefjes
Vok Koomenweg 5
1693 HA Wervershoof

Bij voorbaat hartelijk dank,
Namens het bestuur van de Parochiële Caritas
Instelling (P. C. I.)

Secretaris : mevrouw M. Ruijter
0228-583969

DE SCHREEUW UIT LATIJNS-AMERIKA

Missie-Zendingskalender 2006

'De Schreeuw' is een brede beweging van
mensen die de geschiedenis in Latijns-
Amerika wil keren. Ze stelt de sociale
uitsluiting van mensen aan de orde en bestrijdt
deze. Dat doet ze in navolging van Christus.
Het zijn daden van naastenliefde. En soms
kost die strijd mensen het leven.

De Ecuatoriaanse kunstenaar Pavel Égüez
(46) gaf een gezicht aan 'de Schreeuw van de
Uitgeslotenen', El Grito.

De Missie-
Zendingskalender
2006

'De schreeuw uit
Latijns-Amerika' is
voor € 6,- te koop bij
de missiewerkgroep.

J. Neefjes-Goossens
Dorpsstraat 202
Wervershoof
Tel: 582893

SOLIDARIDAD

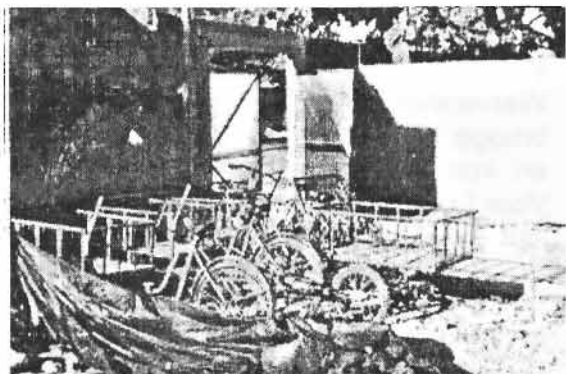
**Armoede en geweld maken het leven in
Braziliaanse sloppenwijken donker en
zwaar. Jongeren worden meegezogen in
criminaliteit en drugsgebruik. Maar steeds
meer jongeren stellen zich teweer en
daarbij putten ze hoop uit sport, muziek,
dans, gedichten en schilderkunst. Het biedt
hen lichtpunten in een hard bestaan. Kunst,
cultuur en spel laten zien dat er een ander
leven mogelijk is: een uitweg uit onrecht en
uitbuiting. Tegen de stroom in werken
jongeren met steun van Solidaridad aan
een betere toekomst voor henzelf en hun
gemeenschap.**

Rodrigo de Maceda Perpetuo (20 jaar) woont
in de krottenwijk Morrinhos in Rio de Janeiro:
'In deze wijk is niets te doen voor jongeren.
We verveelden ons te pletter. Zes jaar geleden
hebben we met een groep kinderen een
maquette gebouwd van onze wijk, om mee te
spelen. In Morrinhos zien we veel geweld.
Onze gesprekken daarover zetten we om in
spel. Met bakstenen, poppetjes van legoblok-
jes en speelgoedautootjes spelen we situaties
na uit het dagelijkse leven. We filmen die
verhalen nu ook. Ze worden uitgezonden op
de lokale televisie: TV Morrinhos. Dankzij ons
project hebben we nu een camera met
driepoot kunnen kopen, en hebben we een
training gehad over het gebruik ervan. We
kunnen nu nieuwsreportages maken over
onze eigen wijk.'

Kinderen in de krottenwijk Terra Encantada

TV Morrinhos is slechts een voorbeeld van een cultureel jongerenproject in een krottenwijk. Zo bezoekt Solidaridad projectmedewerker Jan Gilhuis in 2004 de krottenwijk Terra Encantada (Betoverde Land) in Rio de Janeiro. Daar recyclen jongeren afval tot gebruiksartikelen en kunstnijverheid. Het was voor hem een schok om de invloed van het geweld op het leven van jongeren in die krottenwijk te zien. Aan de andere kant was het hartverwarmend om de moed van jongeren te ervaren die ondanks alles toch proberen alternatieven te bieden aan kinderen en andere jongeren.

Bakfietsen voor het ophalen van afval

In de vernieuwende projecten in Morrinhos en Terra Encantada staat de zorg voor jongeren in krottenwijken centraal, en voor kunst in al zijn vormen als manier om jongeren te inspireren hun leven in eigen hand te nemen en een uitweg te zoeken uit de armoede en het geweld van de grote steden.

Lever ook uw bijdrage aan een betere toekomst voor jongeren in krottenwijken en word donateur van Solidaridad. Ga naar www.solidaridad.nl, bel: 030-27 20 313 of stort uw bijdrage op giro 180 4444 t.n.v. Solidaridad in Utrecht.

ALLE WEGEN (OOK VAN DE VOGELS) LEIDEN NAAR ROME

In de herfst komen ze, vier miljoen spreeuwen uit Noord-Europa, om te overwinteren in Rome. Ze vinden hun nachtverblijf op pijnbomen, steeneiken en ander groen langs de lanen en op de pleinen van de stad. Het plein voor station Termini is de meest geliefde plek. Het is een fantastisch schouwspel. Enorme slierten tekenen zich af tegen de avondhemel. In voortdurende beweging gaan de zwermen tegen elkaar in, door elkaar heen en uit elkaar zonder dat ze ooit botsen. De boomtakken vullen zich met de kwetterende beestjes totdat ieder zijn plek gevonden heeft. Toeristen staan ademloos stil, omhoog kijkend om het indrukwekkende schouwspel gade te slaan.

'Auguri'

Rome heeft een lange traditie van vogelschouwen. In de oudheid tuurden de auguren de hemel af om uit de vlucht van de vogels op te maken of een nieuw regeringsjaar, een oorlogsverklaring of een huwelijk onder een goed of slecht gesternte plaatsvond. Zijn de jaarlijks terugkerende vogelzwermen van onze tijd gunstig voor de stad? Kunnen de Romeinen 'auguri' (gefeliciteerd, veel geluk!) tegen elkaar zeggen bij het zien ervan?

Niet ieder is blij met de diertjes. Er is van alles gedaan om ze te verdrijven: luidsprekers met angstschreeuwen, nachtelijke lichtflitsen, zware knallen. Niets heeft geholpen. De stad is voor de beestjes te geliefd om te overwinteren: het is er warm, altijd wel voedsel in de buurt ...

Grote bronzen spreeuw

Dat vogels zich in Rome verzamelen, is niet iets van de jongste tijd. Een 10de eeuwse Arabische beschrijving van Rome verhaalt: midden in de stad met marmeren straten en pleinen en met een bronzen rivierbedding staat een kerk met 360 poorten. Een toren van 70 el rijst op, voorzien van een loden koepel met daarbovenop een grote bronzen spreeuw. Als de tijd van de olijf oogst is aangebroken waait de wind door de vogel heen. Deze stoot een kreet uit ten teken dat de vogels kunnen aanvliegen, ieder met een olijf in de bek. Ze werpen die op de toren. De olijven worden verzameld en geperst. Van de olie kunnen de vele olielampen in de kerk een jaar branden.

Het idee van de vogel zou ontleend kunnen zijn aan de twee bronzen pauwen, die de fontein in het atrium voor de Middeleeuwse Sint Pieter sierden. Rome, stad die de fantasie prikkelt: alle wegen leiden ernaar toe, vroeger al en nog steeds, ook die van de vogels!

padre Timoteo

(Uit: parochiebladensevice)

Deze keer een gesprek met twee mensen van een groep die zowel binnen als buiten de kerk actief is. Zo'n vier keer per komen ze in de kerk de eredienst opluisteren, maar ook in het dorp zijn ze regelmatig te horen. De redactie ging in gesprek met twee leden van fanfare Sint Ceacilia: Dick Koomen en Jan Botman.

De fanfare is opgericht in oktober 1919 en bestaat dus al 86 jaar.

Dick is vanaf 1980 lid van de fanfare en vanaf 1990 voorzitter. Hij volgde Cor Bakker op die zelfs meer dan 30 jaar een uitstekend voorzitter is geweest.

De vereniging is begonnen als harmonie, met koperblaasinstrumenten en rietinstrumenten, zoals klarinet en fluit. Vanaf 1948 is het een fanfareorkest. De klarinetten zijn ingeruild voor bugels. De zetting is veranderd.

Dick speelt schuiftrumpet en Jan saxofoon.

CV-pijp

"Het spelen in een fanfare komt niet vanzelf aanwaaien", zegt Dick, "je moet er erg je best op doen".

Jan vertelt vol kleur hoe hij bij de fanfare terechtgekomen is in 1960.

Nadat Jan allerlei vakopleidingen voor zijn beroep als aannemer/metselaar had afgerond, werd zijn interesse gewekt voor de muziek en speciaal voor een blaasinstrument. Jan kreeg 45 jaar geleden een oude saxofoon die jarenlang tussen de tulpenmanden op de schuurzolder van Jaap Karsten had gelegen. Het instrument had meer weg van een afvoer van een CV-pijp dan van een saxofoon, maar er kwam geluid uit. Jan kreeg een paar lessen van Ru Kaag en met flink oefenen begon het er een beetje op te lijken. Van zijn vader Jacob Botman moest hij mee naar de fanfare. "Toen ik in de repetitieruimte van de Schoof aan-

kwam, met die oude saxofoon, kon Ru Kaag mij wel wegsturen. Hij vond één tenorsax al erg maar nu er een tweede bijkwam en nog zo'n oud barrel ook, was dat teveel van het goede. Hij durfde mij echter niet weg te sturen omdat mijn vader secretaris was van de fanfare".

Bruine koffer

Dick woonde in 1978 bij zijn ouders aan De Ruil in de verkaveling. Theo Meester, het huidige oudste fanfarelid, was hun buurman op de bouw. In dat jaar stond er een mooi nummer in de top 40 dat eindigde met een enorme trompetsolo. Dick vond dat onwijs gaaf. In het bijzijn van Theo Meester heeft hij toen gezegd: "Dat is mooi als je zo'n trompetsolo kunt spelen, grandioos". Nog diezelfde avond lag er een bruine koffer met een bugel in huis en was hij ingeschreven bij de 'Stichting ter Bevordering van Amateur-Musici'. Het leslokaal was in de Kiem de voormalige lagere school op de S. Koopmanstraat.

Jan van Ossenbrugge was directeur van de Stichting. Hij was ook dirigent van de Koninklijke militaire kapel en de baas van alle militaire orkesten in Nederland.

Dikke lip

Wim van Boven en Bert Ridder gaven les in Wervershoof. Dick kreeg les van Van Ossenbrugge. Maar Dick had een te dikke onderlip en kon daardoor geen hoge tonen blazen. Voor Louis Armstrong was een dikke lip absoluut geen handicap maar voor Dick wel. Na een jaar modderen, kreeg hij een ventieltrumpet met een groter mondstuk en ging het bergopwaarts met hem.

Dick heeft een keer de fout gemaakt om het instrument van Van Ossenbrugge te pakken om uit te proberen, maar als er iets is wat je **nooit** moet doen, dan is dat een instrument pakken van een muzikant. Toen kreeg hij de wind van voren!

Werenfried

Zo'n 25 á 30 jaar geleden ontstond er vanuit de parochie en vanuit de fanfare behoefte aan samenwerking. Een stukje nieuwe opluistering van de eredienst was welkom in de Werenfriduskerk en voor de fanfare was het spelen in een grote klankvolle ruimte met veel mensen een nieuwe uitdaging.

Drie of vier keer per jaar wordt de fanfare ingeroosterd bij de korenplanning.

Zij spelen gedragen, gewijde muziek. Daarvoor gebruiken ze al jarenlang dezelfde muziekbundel.

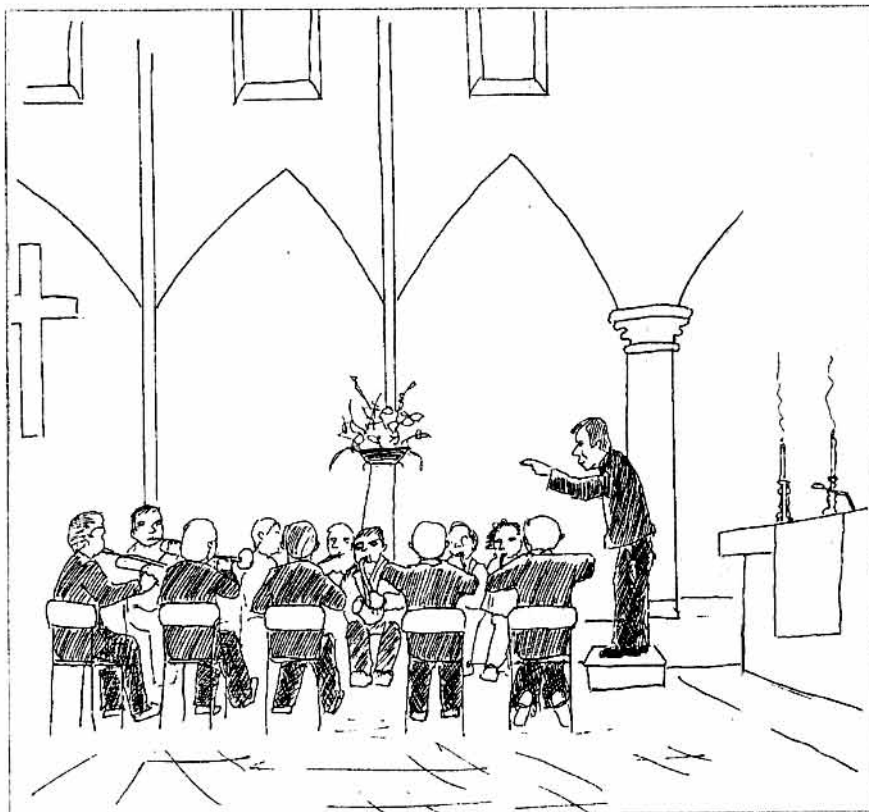
In de tijd dat Jacob Botman in de harmonie speelde, werd die liederenbundel al gebruikt om te spelen met het Aanbiddingsfeest tijdens de processie in de pastorietain. Het herenkoor zong en de harmonie speelde de liedjes mee. Dat deden ze ook in de pastorietain van Onderdijk. Jong Leven bestond toen nog niet.

Prachtige nagalm

De broer van voormalig dirigent Rob Vlam heeft ooit de Missa Ceacilia gecomponeerd speciaal voor fanfare en koor. Bij bijzondere gelegenheden zoals het 125 jarig bestaan van de Werenfriduskerk of ter afsluiting van de orgelactie werd deze mis gespeeld. Dat klinkt prachtig in onze kerk.

Het mooie van de Werenfriduskerk is dat hij een prachtige nagalm heeft. Dat speelt ontzettend licht voor ons.

Afgelopen zaterdag waren we maar met 18 fanfareleden, maar als er van elk instrument iemand is dan kun je fantastisch spelen. We oefenen er goed voor en dan klinkt het geweldig mooi.

De Werenfriedkerk heeft een prachtige nagalm

Applaus

Of de kerkgangers fanfaremuziek mooi vinden, weten we niet. Er komen niet meer mensen dan op andere dagen. We krijgen wel altijd applaus, maar afgelopen zaterdag ging het mis. De voorganger kondigde eerst de fanfare aan voor hun slotnummer, dus wij speelden zoals altijd een marsje toe. Maar voor de eerste keer geen applaus want het Herenkoor zong daarna nog hun slotlied.

Uniformen

De fanfareleden hebben de beschikking over het officiële blauwe uniform voor buitenoptredens en een giletje voor een optreden binnen.

Als we in de kerk spelen, dragen we echter wel het officiële pak omdat het netjes staat maar ook omdat het nogal koud kan zijn in de kerk. Maar soms komt er toch iemand in zijn giletje opdraven, dat zorgt wel voor enige hilariteit. Dan moet het giletje uit en zit je in je witte overhemd te spelen.

De jeugd

Dick koestert de jeugd om twee dingen.

Het is belangrijk voor het voortbestaan van de vereniging en het is hartstikke leuk, ze zijn nog zo dol enthousiast. Ze spelen alles en zijn niet bevooroordeeld. Het aantal jeugdleden inclusief de drumband is 10 á 15, onder de 18 jaar. De meesten spelen al mee in het grote orkest. Het orkest bestaat uit ongeveer 30 personen.

Een keer per jaar is er een uitje voor de jeugd. Dit jaar zijn we naar de dierentuin in Friesland geweest. Dick ziet een goede harmonie tussen de jeugd en de wat oudere leden. De jeugd begint meestal met een jaar of 10 dat is heel leuk. Maar als ze ouder worden zo'n 16 of 17 jaar, dan is het moeilijk om ze vast te houden. Dan is de muziek ineens niet cool meer of ze krijgen het te druk met hun studie, dan raak je ze zomaar kwijt.

Dat is jammer.

Reparatie 3 gulden per uur

In de tijd dat Dick als leerling bij de fanfare kwam, was er een flink aantal leerlingen en Wim van Boven was de docent. De jeugd oefende op oude instrumenten, maar hij eiste wel dat ze in orde waren. Als er ook maar iets aan mankeerde, werd Jan opgetrommeld om met het defecte instrument naar Klaas Roemer in Wijdenes te gaan. Alle weken was het raak. Klaas Roemer was zelf ook muzikant en deed die reparaties voor 3 gulden per uur. Hij repareerde voor meerdere verenigingen en had een eigen werkplaats. Klaas Roemer en Klaas Prikkel onze toenmalige dirigent hoorden bij de beste sopraansaxofonisten. Ze gingen altijd op solistenconours.

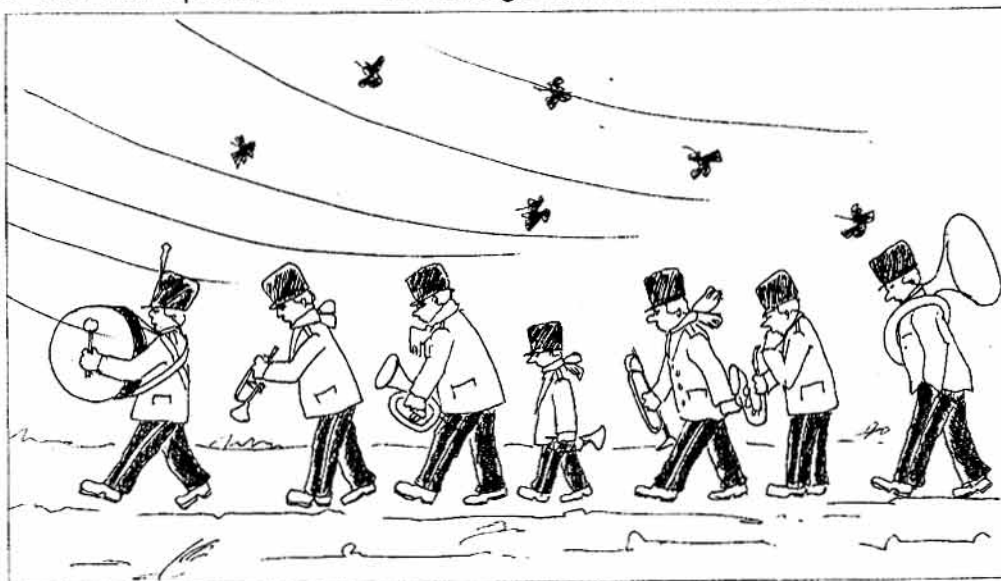
Door die defecte instrumentjes kwam Jan vaak bij de ouders van leerlingen. Er waren ook jongens uit Onderdijk lid van de fanfare. Jan probeerde de leerlingen ook altijd op de fanfare te houden.

Theo Meester heeft nog eens twee jaar lang twee Zwaagdijker jongens les gegeven. Ze waren bij het jeugdorkest en zouden optreden bij het koffieconcert. Ze kwamen echter niet opdagen. Toen gebeld werd waar ze bleven was het: "koffieconcert"? Ze waren het domweg vergeten. Dan is feitelijk al je moeite voor niks en zit de liefde voor muziek er niet in. Dat is jammer.

Koffieconcert

Het bestuur doet erg zijn best om iets moois van het koffieconcert te maken.

Dick geniet zelf niet zo van het optreden omdat hij al weken van tevoren met de voorbereiding bezig is. "Als ik speel, denk ik nog aan wat er gebeuren moet: zijn de bloemen er al, is de burgemeester al binnen, wat zeg ik in mijn dankwoordje enz. Er gaan tientallen dingen door je hoofd en je mag niks vergeten. Als je zelf speelt, moet je die rompslomp eigenlijk niet hebben".

Sinterklaas

Naast de koffieconcerten, geven ze serenades bij een gouden huwelijksfeest of andere bijzondere gelegenheden. Ook zijn er de buitenoptredens in het dorp zoals Sinterklaas, Carnaval, Koninginnedag en de dodenherdenking. "Wij zijn een van de weinige orkesten die nog lopen", zegt Dick. Lopen op zich met een orkest is best wel lastig.

Er wordt soms wel veel van ons gevraagd zoals bijvoorbeeld de Sinterklaasintocht. Dan speel je van tevoren om het publiek op te warmen. Dan is er een toneelstukje voor het Raadhuis. Daarna spelen we weer en dan lopen we nog een optocht van drie en een halve kilometer. De sinterklaasmarsen is behoorlijk aanpoten, dan moet je letten op wat je speelt en dat je in de maat blijft lopen. Je hebt echt het zweet op je rug. Als je met een enorm orkest loopt, gaat het wat lichter, dan kun je elkaar afwisselen. Maar zo groot zijn we niet. De drumband is ook niet groot meer.

Zuinige piep

Jan vindt het marcheren met een groot corps door de straten het mooiste wat er is.

Hij herinnert zich nog een carnavalsoptocht. Bij Onderdijk liepen we in het open stuk vol op de oostenwind en berekoud. Hier en daar klonk nog een zuinige piep en toen was het over. Alle instrumenten waren bevroren.

In Friesland bij een elfstedentocht zijn ze beter voorbereid. Daar klikken ze CV-isolatiemateriaal om de gevoelige delen van het instrument om het tegen de kou te beschermen.

Er klonk nog een zuinige piep en alle instrumenten waren bevroren

Boeiend optreden

Jan denkt dat hij menig muzikant tegen het hart stoot maar het meest boeiende optreden vond hij het optreden van de Boerenblaaskapel met carnaval. De kapel bestond uit een aantal fanfareleden van St. Ceacilia onder de muzikale leiding van Tinus van Ophem. Meindert Botman speelde op de grote trom.

In die tijd was Jan secretaris en bezocht hij ook de bondsvergaderingen. Op een van die vergaderingen sprak hij een man uit Haarlem die een hele partij amusementsmuziek had voor Jan. Jan heeft de muziek gekocht en betaald, maar hij was in de veronderstelling dat de muziek te moeilijk was voor de Boerenblaaskapel. Hij durfde dan ook niet met de rekening naar de penningmeester te gaan en heeft de muziek zelf betaald.

Maar zijn ongerustheid was onterecht want de blazers speelden de muziek dat het een lieve lust was. Jan keek er van op dat ze zoveel muzikale kwaliteit hadden.

Bij een repetitie liep het een keer uit de hand, we zouden de carnavalskraker van Andre van Duin spelen: "Daar staat een paard in de gang".

Meindert Botman kon zich daar absoluut niet mee verenigen, zulke muziek kan je niet spelen vond hij. Hij verliet boos de repetitie en de club.

(Volgens Jan's vrouw Git, ging het om het lied: "Als het gras 2 kontjes hoog is", maar dat mocht niet in Nu en Straks staan van Jan. red.)

Nadien heeft Jan een goed gesprek met Meindert gehad en kwam hij toch weer terug bij de fanfare.

Met de Boerenblaaskapel trokken ze tijdens carnaval van kroeg naar kroeg met de bus van Kees Ruiter. Dat speelde zich af in de zeventiger jaren.

Ze begonnen bij de Bonenbar met de potporie van vader Abram en trokken per bus verder naar de volgende kroeg.

Dick vond de Boerenblaaskapel ook hartstikke leuk om te spelen, want het is feest, een pilsie er bij.

Tinus, onze dirigent was een goede muzikant, maar hij had zelf wel de melodiestukjes en gaf ons vrolijk de opdracht om het hele boekje te spelen.

Maar je moet wel erg goed oefenen als je de tegenmelodie moet blazen, het is niet eenvoudig om die noten goed pakken. Het was een mooie en heeft vijf jaar geduurd.

Ze hebben ook opgetreden in cafe de Roos bij Jan Dekker op zondagavond. Er werd een 'Gezellig zitje' georganiseerd. Het was beregezellig, met Meindert Botman er bij met de grote trom.

Dure liefhebberij

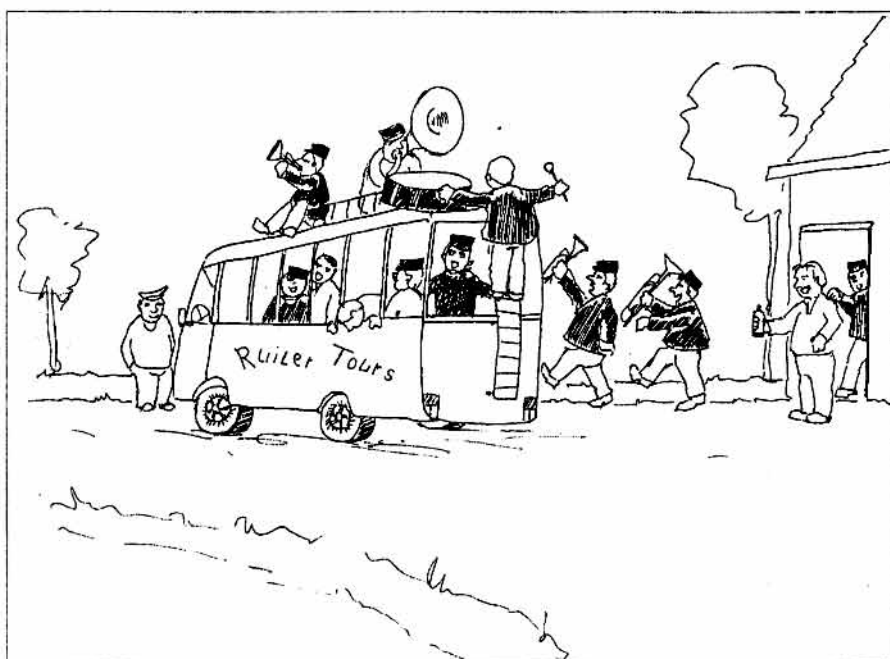
Als fanfareorkest kan je nooit van contributie rondkomen. Je hebt instrumenten, uniformen, muziek en een dirigent nodig, het is een hele dure liefhebberij. Voorheen had je een provinciaal instrumentenfonds waar je subsidie van kreeg, maar ook het Anjerfonds en de gemeente.

In 2001 heeft de gemeente voor 95% de nieuwe instrumenten gefinancierd. Dat was een meevaller. We hadden de subsidieaanvraag goed onderbouwd en de gemeente zat gelukkig ruim bij kas. Bij goed onderhoud kan een instrument wel 20 jaar meegaan. Trommels zijn eerder aan vervanging toe.

Er zijn geen verplichtingen van optredens vastgesteld door de gemeente.

Als voorzitter vindt Dick het wel een morele verplichting om er alles te doen om dit stukje cultuur ten dienste van de gemeenschap te brengen.

Bijzonder is wel dat bij de dodenherdenking alle leden present zijn. Tijdens andere gelegenheden ontbreekt er wel eens een aantal.

Met de bus van Kees Ruiter trokken ze tijdens carnaval van kroeg naar kroeg.

Prijzenkast

Helaas hebben de nieuwe instrumenten geen prijzen voor onze prijzenkast opgeleverd.

Concoursen zijn best leuk om te doen, maar we zitten op dit moment wel met veel jeugd-leden. De oudere jeugd die de ruggengraat van het orkest zou moeten zijn is vertrokken. In kwaliteit zijn we daarom teruggezakt. Daar kunnen we niets aan doen.

We zijn naar Etten-Leur op concours geweest, dat is in het hol van de leeuw op fanfaregebied. Daar heeft een dorp zo groot als Wervershoof twee harmonies met elk 90 leden.

De jury beoordeelt amateur-orkesten, vóór ons waren fanfares uit de superieure afdeling. Wij kwamen 2 afdelingen lager uit en speelden heel andere muziek.

Dick had het idee dat ze hun oren nog niet hadden teruggezet naar een 2^e afdelingsfanfare, het niveau waarin wij speelden. De jury wilde niemand sparen en was heel cru in hun beoordeling. We hadden het minste aantal punten en een degradatie. Het was bij het schofferende af. In die andere orkesten zaten gehuurde beroepsmusici. Als zo'n degradatie in Limburg gebeurt zijn er gelijk sponsors die zich terugtrekken.

Mooiste optredens

Dick denkt hierbij aan het optreden in de Bijmerbajes. Jan van Wanrooij was in het verleden een fanfarelid die voor ons een optreden geregeld had in de Bijmerbajes. Klaas Prikkel was toen onze dirigent. Het concert was in de gymzaal. In de pauze kwamen we in contact met de gedetineerden. Jacob, de vader van Jan Botman probeerde een praatje aan te knopen met hen maar het waren allemaal buitenlanders. Na de pauze riep Klaas Prikkel de zaal weer tot de orde. Hij boog plechtig en zei: "Geachte boeven, we zullen ons concert weer voortzetten met een mars".

Buitenland

Er is zelfs een buitenlandse trip geweest naar de ZOO in Antwerpen. We reden met een bus naar de dierentuin. Alle jaren kreeg Jan als secretaris een schrijven van hen om te komen spelen. Het kostte nog wel wat maar we kregen de bus vergoed. Het was een snikhete dag. Rob Vlam was toen dirigent.

Amerika

Jan heeft als secretaris nog eens een stukje in Binding geschreven met de titel: "Fanfare Sint Ceacilia naar Amerika". Dick vertelt dat daar nog enige opschudding over ontstond. Gaat zo'n orkest zomaar naar Amerika van gemeenschapsgeld?

Het stukje ging echter over het koffieconcert met het thema 'Amerika'. Er stond allerlei Amerikaanse muziek op het programma.

Marga Tiel heeft heel lang wekelijks een reclamestukje voor de fanfare in Binding gezet. Iedereen las het en vond het leuk, maar het leverde geen enkel nieuw lid op.

En nu maar hopen dat dit interview wel een paar nieuwe leden oplevert. U bent van harte welkom.

De redactie dankt Git voor haar gastvrijheid en Jan en Dick voor hun verhalen. Wij wensen het fanfarecorps veel succes in de toekomst en we hopen dat het corps tot in lengte van jaren in ons dorp mag blijven voortbestaan. Dan zullen er wel steeds nieuwe leden moeten toetreden tot het fanfarecorps Sint Ceacilia.

Riet Kuin-Ooijevaar

FAMILIEBERICHTEN

IN MEMORIAM

Op 8 september 2005 is overleden **Jan Roozendaal**, op de leeftijd van 88 jaar. Zijn overlijden was in Huize St. Jozef waar hij enkele maanden daarvoor naar toe was gegaan, nodig geworden in de situatie van zijn gezondheid. We konden het lezen in de aanvangswoorden van de circulaire: 'Zo sterk en geen kracht meer, zo'n wil en geen macht meer'.

Bijna heel de levensweg van deze beminde vader en opa is verbonden geweest met de Nieuwstraat. Geboren en opgegroeid in een groot gezin mag er herinnering zijn aan de tijd van toen, voor een groot deel samenvallend met de vorige eeuw. Zorg was er genoeg in de jaren

van soberheid, van lange dagen en een werkzaam leven, al vroeg in zijn leven. Maar ook was er de lichtzijde van onderling plezier, contact met velen, vertrouwde buurt, op elkaar kunnen rekenen, een helpende hand uitsteken en tevredenheid. Ook binnen het gezin dat er is gekomen is er herinnering aan een hard werkende vader, in deze omgeving en ook op andere plaatsen. 'Van de nacht werd wel eens een dag gemaakt. Je moest gewoon, en je deed het ook'. Typerend en herkenbaar zijn op de circulaire dan ook de woorden: arbeidzaam, zorgzaam en een welbesteed leven, herkenbaar heel zijn leven. Verdriet was er 4 jaar geleden door het overlijden van zijn echtgenote, voor de kinderen en kleinkinderen moeder en oma. Het was in de maand september 2001. Verdriet en verwerking. In het laatste jaar kwam sluipend dichterbij vermindering van eigen levenskracht. 'Ik ben aan het end van de akker', hij zei het meerdere malen, alsof hij het voelde aankomen. Herinnering en dankwoorden zijn uitgesproken in Avondwake en Uitvaartliturgie in onze kerk. Op 12 september hebben we deze goede en beminde vader en opa gebracht naar zijn laatste rustplaats op het kerkhof, in het familiegraf.

Op 14 september 2005 is in het ziekenhuis in Hoorn overleden **Geertruida Maria Elisabeth (Gerda) Spigt-van der Gulik**, op de leeftijd van 50 jaar. Het was een heel verdrietig bericht in de vroege ochtend van die dag, moegestreden als zij was na het moedig en sterk dragen en verdragen van een ernstige ziekte die ze uiteindelijk niet kon winnen. Verdrietig, onverdiend, in de kracht van haar levensjaren. Het waren dagen van verwerking, van bijzondere herinneringen, van verbondenheid samen binnen haar gezin, familie en kring van vrienden. Dat heeft veel gegeven aan liefde, kracht en troost. Herkenning en typering van Gerda's leven vonden we terug in de circulairewoorden: Helpen was je leven, voor iedereen stond je klaar. Dank voor alles wat je hebt gegeven, dank voor wat wij betekenen voor elkaar. 'De stille werker', dat was de keuze van een lezing, met een gevoel van dankbaarheid en bewondering gekozen en gelezen, herkenning van haar bescheiden aanwezigheid. Zoveel andere woorden zijn gezegd om haar te noemen en te danken: de jaren thuis in een gezin van 8 kinderen, helpende handen thuis en in de schuur in het bollenbedrijf. Het was vanzelfsprekend, het hoorde er zo bij. Verkering, huwelijk, gezin. Gerda richtte zich met liefde en overgave naar het gezinsleven. Een heerlijke invulling met voorbeelden

genoemd: thuis in de weer, de gezelligheid van vakantiedagen of uitstapjes in de buurt, volleybal en Regio-koor, de 40 MM. Ze werd oma, een grote vreugde. Ze heeft ook zorgen gekend en verdriet in ziek en zeer, in eigen chronische pijn en in de pijn van een van haar kleinkinderen. Een laatste opname was voor haar noodzakelijk in het ziekenhuis. Daar kwam er stilte over haar leven. In Avondwake en Uitvaartliturgie waren we met velen samen, het Regiokoor als een kring van vriendschap om haar heen. Op 19 september hebben we haar gebracht naar haar laatste rustplaats op het kerkhof.

Op 11 oktober 2005 is overleden **Theodorus Aloysius Maria (Dick) van der Gulik**, op de leeftijd van 60 jaar. Het was na een ernstige ziekte die hem is overkomen, moedig en sterk gedragen. Het was een zware strijd, en toen, uiteindelijk rust. De cirkel van het leven, 7 fasen in een mensenleven, in Dick's leven, dat is waar we aan terugdenken. Het is herinnering aan zijn levensweg vanaf zijn vroegste jeugd tot zijn levenseinde toe. Een cirkel met bloemen, in vele kleuren, met liefde door zijn echtgenote Ans geschikt, een cirkel van leven. Het was een kleurrijke uitbeelding van een beminde levensweg als echtgenoot, vader en opa. De circulairewoorden waren een verwijzing naar een sterke man, eigen mening, een doorzetter, genietend van de kleine dingen in het leven, trots op zijn gezin. Vele andere woorden zijn gesproken in de dagen van afscheid, gemis en verwerking: over zijn dierbaren die veel voor hem hebben betekend, over thuis, zijn schuur, land, werk. Twee jaar geleden kwam sluipend dichterbij een ziekte. Daarmee verbonden een onzekere tijd, los moeten laten, inleveren, hopen op een wending ten goede, dan weer een terugval ervaren. Een Lourdesreis was vol betekenis. In eigen omgeving waren er zijn wandelingen: om overeind te blijven, een praatje te maken of met eigen gedachten onderweg te zijn. Na een laatste ziekenhuisopname volgden de laatste dagen thuis en kwam er, moegestreden, stilte over zijn leven.

Met velen waren we samen in Avondwake en Uitvaartliturgie in onze kerk, met herinneringen en dankwoorden, verdriet en verwerking. Op 15 oktober hebben we hem na de afscheidsviering gebracht naar zijn laatste rustplaats op het kerkhof.

NABESTAAN IS MOEILIJKER DAN DOODGAAN

'Nabestaan is moeilijker dan doodgaan', zei mij een parochiaan. Wat is dat vaak waar! Sterven is vaak een kwestie van een aantal weken, maar rouwen van maanden, zo niet jaren.

Doodgaan gebeurt op een gegeven moment. Het leven wijkt, hoe je ook probeert vast te houden. Maar het leven terugvinden, weer plezier in je werk krijgen, je hartenkreten tegen anderen gaan uiten, dat gebeurt niet op een gegeven moment.. Daar moet je voor vechten en in groeien.

Je wordt als je rouwt om een huisgenoot gedwongen een bord minder op tafel te zetten; je kunt de overledene niet meer aanspreken en je moet alleen gaan winkelen of wat dan ook. Je moet het allemaal zelf verwerken. De leegte wordt niet automatisch opgevuld. Je kunt pas langzamerhand ervaren dat de liefde over de grenzen van de dood heen reikt. Iedereen heeft de mond vol van 'euthanasie'. Dat betekent letterlijk 'goed sterven'. Maar vaak is het nog moeilijker om 'goed voort te leven'.

Bij een sterven sterft niet alleen de dode. De dode neemt afscheid, maar de nabestaanden doen dat ook. Het woord 'nabestaanden' is dan helemaal niet terecht: zij bestaan niet meer zoals ervoor, zij verliezen een deel van hun bestaan.

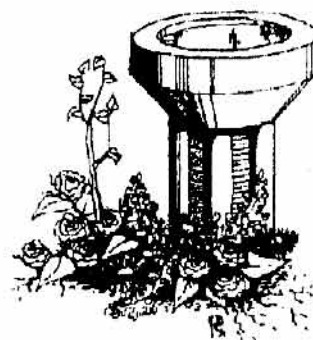
Toen mijn ouders overleden waren, werden wij anders broer en zus van elkaar. De spil was weg en wij waren nu meer op elkaar aangewezen. Toen de buurvrouw overleed, kwam ik anders tegenover buurman te staan, want ik kwam hem steeds alleen tegen.

Het is goed mensen te helpen sterven, maar evengoed mensen te helpen nabestaan, dat wil zeggen te leven. Nabestaan is vaak moeilijker dan sterven.

Uit: Beste mensen
van Dirk Braakman

GEDOOPT

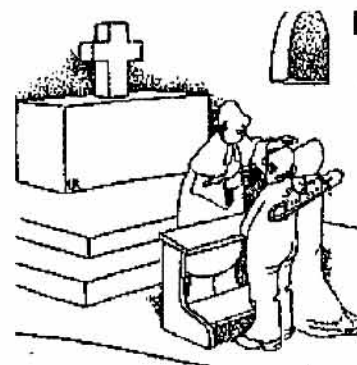
Fleur Leonie Maria, dochter van Otto Mes en Rosalie Veeken.

Lisa Wilhelmina Marry, dochter van Paul en Lea Smit-van der Meer.

Maartje Geertruida Meinarda, dochter van Marcel Boos en Mariska Sijm.

Pepyn Markus, zoon van Mark en Angela Koper-Botman.

Hartelijke gelukwensen aan de ouders, gericht naar een gelukkige levensweg voor de kinderen, in gezondheid en blij kinderjaren.

Huwelijk

Maarten Lucassen en Mieke Bakker,
Ronald Mes en Kim Veeken.

Een hartelijk proficiat aan beide bruidsparen, voor elkaar een bron van liefde en geluk, op weg naar een gelukkige toekomst.

Huwelijksjubileum

40 jaar: Adri en Gre Haakman-Neuvel.
55 jaar: Jaap en Afie Grooteman-Neuvel.

Hartelijke felicitatie aan beide bruidsparen, aan gezin en familie. Het mocht er zijn: dankbaarheid, feest, herinnering, verbondenheid samen, op weg naar vele verdere jaren.

IK LOOP MET JE MEE

Ik geef je Mijn hand zegt Hij, Ik laat je niet verdrinken.
Ik loop met je mee, al stijgt het water tot jouw lippen.
'k Zal de golven voor je breken want geen zee is Mij te hoog
zolang je vertrouwt op Mij, genoeg in Mij gelooft.

Ik laat je niet los zegt Hij, niet nu en ook niet later.
Ik ga met je mee, al moet Ik lopen over water.
Elke vloedgolf zal Ik keren en de zwaarste storm doorstaan
Als jij maar vertrouwt en weet dat Ik je niet alleen laat gaan.

Ik geef je Mijn hand, al komt er een stormvloed nabij.
Ik loop met je mee en breng je in rustiger tij.
Geen storm is voor Mij te zwaar.
Ik zal er altijd voor je zijn.

Ik kom naar je toe zegt Hij, je hoeft niet eens te vragen.
Wanneer het te zwaar mocht zijn voor jou, zal Ik je dragen.
'k Zal de goiven voor je breken en de zwaarste storm doorstaan.
Geloof Me maar op Mijn woord dat Ik je nooit alleen laat gaan.

Ik geef je mijn hand, al komt er een stormvloed nabij.
Ik loop met je mee en breng je in rustiger tij.
Ik laat je niet los, al stijgt je het water te hoog.
Ik kom naar je toe omdat Ik je trouw heb beloofd.
Geen zee is voor Mij te hoog.
Ik zal er altijd voor jou zijn.

Wilma van Ophem-van der Meer ©

ALLERZIELEN (2 NOVEMBER)

In nauwe verbondenheid met het hoogfeest van Allerheiligen gedenkt de Kerk op 2 november alle gelovigen die in de Heer zijn overleden. Deze gedachtenis staat los van de sterfdag of de dag van de begrafenis van een dierbare.

Gemeenschap van alle heiligen

Ook al schenken veel parochiekerken op 2 november bijzondere aandacht aan de parochianen die in het afgelopen jaar zijn heengegaan, de oorsprong van een dag om alle overledenen te gedenken ligt in de verering van de doden in het algemeen. Deze dag is echter geen dag van dodenherdenking zoals jaarlijks op 4 mei de dodelijke slachtoffers van oorlog en geweld herdacht worden, maar het is een dag van *gebed* voor de christenen die van ons zijn heengegaan, maar nog niet bij God de Vader zijn. Wij doen een beroep op de voorspraak van Christus om de overledenen te laten binnengaan in het land van rust, licht en vrede.

De gedachtenis van alle gestorvenen is in een bepaald opzicht een verbreding van het feest van de voorgaande dag. Evenals de viering van alle heiligen op 1 november staat de viering van Allerzielen in het teken van de gemeenschap van alle heiligen. Dit is de ene grote gemeenschap van allen die door het geloof in Christus, onze Verlosser, en het doopsel met elkaar verbonden zijn, of zij reeds voor eeuwig leven bij God in de hemel of – waar dan ook – nog onderweg zijn.

Regels voor kloosterorden

De gewoonte om in het algemeen de doden te gedenken is reeds vroeg in de Kerk aanwezig. In het Oosten vindt deze plaats op een zaterdag of vrijdag voor het begin van de Veertigdagentijd, de tijd van het grote vasten. In het Westen vindt het zijn oorsprong in regels voor kloosterorden. Daarin stond de bepaling om op geregelde tijden te bidden voor de overleden medebroeders en weldoeners. Aanvankelijk had iedere kloosterorde voor deze gedachtenis een eigen datum.

De datum 2 november is voor het eerst te vinden in een geschrift over het bestuur (tussen 1015-1033) van Odilo, abt van Cluny, gelegen in Frankrijk. Van daaruit heeft deze datum zich verspreid over Gallië en Engeland. Rome aanvaardde hem in de veertiende eeuw. Paus Benedictus XV (1914-1922) stond aan alle priesters toe op deze dag driemaal de eucharistie te vieren, een gewoonte die al bestond in de Spaanse landen.

Evert de Jong
(uit parochiebladenservice)

**INLEVERDATUM KOPIJ VOOR DE
VOLGENDE UITGAVE**

WOENSDAG 7 DECEMBER 2006

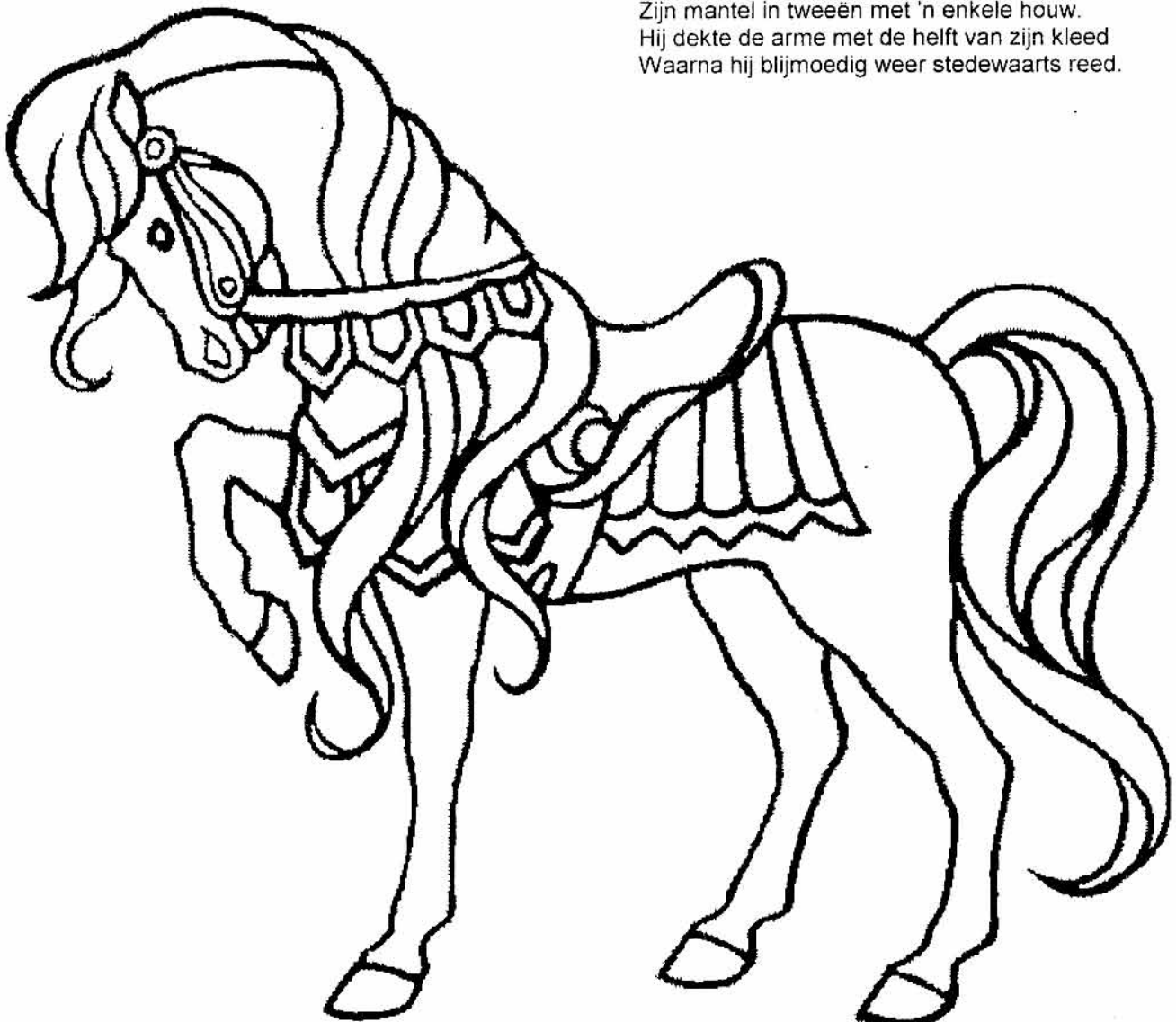
UW CONTACTPERSOON

VOOR DE KINDEREN

HEILIGEN MET EEN PAARD

Weet je welke heiligen vaak met een paard worden afgebeeld?

Eén ken je er vast en zeker. Hij heeft een rode mantel aan, en een mijter op, en zijn paard is wit. Inderdaad, **Sint Nicolaas**, bisschop van Myra. Maar er zijn nog meer heiligen die een paard berijden. **Sint Maarten** of Martinus was de zoon van een heidense edelman, en hij was ruiter in het leger. Hij was achttien jaar, en had veel over Jezus gehoord. Op een dag keek een halfnaakte bedelaar naar hem op, en vroeg om wat eten. Martinus had geen geld bij zich, en daarom sneed hij zijn soldatenmantel in tweeën, en gaf de helft weg. 's Nachts verscheen Jezus voor hem in een droom, met de halve mantel aan. Toen liet Martinus zich dopen. Hij is bisschop geworden van Tours in Frankrijk. Er zijn veel kerken naar hem genoemd.

Bekend is ook nog **Jeanne d'Arc**. Deze Franse boerendochter uit de vijftiende eeuw kreeg van God de opdracht haar land vrij te vechten van twee vijandelijke legers. Ze kreeg van de prins een wapenuitrusting, een paard en een leger. Ze won. Maar later is ze veroordeeld wegens hekserij, en terechtgekomen op de brandstapel. Ze was toen nog geen twintig jaar. In 1920 is ze heilig verklaard om haar geloof.

Sint Maartenliedje van 60 jaar geleden

Sint Maarten, Sint Maarten, dat schaft ons plezier
Wij lopen met lampjes die branden zo fier.
Herdenken met vreugde zijn schitterende daad
Waarmee hij zich eenmaal met roem heeft belaân.

Sint Maarten, Sint Maarten, te paard reed hij snel
De koude was hevig, de wind woei zo fel.
De avond was donker, de sneeuw joeg in 't rond
Daarginds lag een arme terneer op de grond.

Sint Maarten Sint Maarten, die kiefde toen gauw
Zijn mantel in tweeën met 'n enkele houw.
Hij dekte de arme met de helft van zijn kleed
Waarna hij blijmoedig weer stedewaarts reed.